

عنوان مقاله:

مطالعه اثر نرولیدول بر بیماری آلزایمر در موش های صحرایی نژاد ویستار

محل انتشار:

فصلنامه پاتوبیولوژی مقایسه ای، دوره 19، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پیمان طاهری - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

پریچهره یغمایی - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

زهرا حاج ابراهیمی - پژوهشگاه هوافضا، وزارت علوم تحقیقات و فناوری، تهران، ایران

کاظم پریور - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بیماری آلزایمر مهمترین دلیل زوال عقلی در جوامع بشری و افراد پیر است. از مهمترین نشانه های این بیماری پلاک های آمیلوئیدی در ناحیه هیپوکامپ می باشد، التهاب و استرس اکسیداتیو نقش مهمی در ایجاد بیماری آلزایمر دارد. نرولیدول از متابولیت های بسیاری گیاهان است و دارای خواص آنتی اکسیدانتی و ضد التهابی می باشد. از این رو، پژوهش حاضر با هدف تاثیر نرولیدول بروی رت های آلزایمری شده توسط بتا آمیلوئید، انجام شد. تعداد 48 سر رت نر ویستار به 8 گروه شامل کنترل، شم، مدل آلزایمری با استرپتوزوتوسین، حلال دارو، آلزایمر و تیمار با نرولیدول دوز 50، آلزایمر و تیمار با نرولیدول دوز 100 و گروه محافظتی (تیمار با نرولیدول قبل از القای آلزایمر) تقسیم شدند. وزن رت ها، فعالیت آنزیم کاتالاز، شمارش پلاک های آمیلوئیدی و مطالعات هیستولوژیک با رنگ آمیزی فلوروستنی صورت گرفت. استرپتوزوتوسین موجب افزایش پلاک های آمیلوئیدی، کاهش وزن و کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز شد. دوزهای نرولیدول به ویژه در دوز 100 و گروه محافظتی، موجب کاهش علائم آلزایمر از طریق افزایش وزن، افزایش فعالیت آنزیم کاتالاز و کاهش پلاک های آمیلوئیدی شد. این یافته ها نشان دادند، نرولیدول می تواند در بهبود بیماری آلزایمر و آسیب های ناشی از آن موثر باشد و احتمالاً می تواند در پیشگیری آلزایمر در افراد مستعد و با سابقه فامیلی آلزایمر موثر باشد.

کلمات کلیدی:

آلزایمر، نرولیدول، بتا آمیلوئید، استرس اکسیداتیو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1824177>

